

[Paul Dam.]

udvalgsformanden nu er fremkommet med, giver mig anledning til at sige, at det i den nuværende situation ville være urimeligt at tage en afstemning her ved anden behandling om det ændringsforslag, som jeg har stillet, og jeg vil tillade mig at trække dette ændringsforslag tilbage.

Tredje næstformand (From): Ændringsforslag nr. 1 er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er det bortfaldet.

K. Axel Nielsen: Jeg tror, det er rimeligt her ved anden behandling først at gøre opmærksom på den oplysning, der findes i betænkningen om, at grunden til, at de to lovforslag, der jo tilsigter at bringe dansk lovgivning i overensstemmelse med den FN-konvention, som også findes omtalt i betænkningen, søges gennemført som to selvstændige forslag, og ikke som ét, er den, at lovforslaget om forbud mod forskelsbehandling normalt kan tænkes sanktioneret med bøde, og at bestemmelserne herom derfor ikke således som bestemmelserne om forbud mod racediskrimination hører hjemme i straffeloven.

Udvalgets arbejde er efter min opfattelse tilfredsstillende beskrevet i betænkningen. Som det fremgår heraf, har udvalget bl. a. haft besøg af en deputation fra Dansk Journalistforbund, anført af forbundets her i huset velkendte og højt estimerede formand, samt af forbundets advokat. Det er klart, at denne henvendelse, der gik ud på at henstille, at lovforslaget om straf for propaganda mod angrebskrig opgives, gjorde indtryk. Udvalget mente dog, at hensynet til den internationale solidaritet måtte prioriteres højere end lovforslagets meget beskedne begrænsning af ytringsfriheden. Vi vidste ganske vist, at man i Sverige ikke ville søge et tilsvarende forslag gennemført, men vi havde grund til at tro, at man ville gøre det i Norge. Efter de oplysninger, som justitsministeren i dag har givet om Norges holdning, er jeg enig i, at spørgsmålet må overvejes på ny i udvalget. Jeg røber jo ingen hemmelighed, når jeg siger, at ingen har været særlig begejstret for denne bestemmelse.

Vi kan jo ligesom de to andre nordiske

lande alligevel ratificere den FN-konvention, jeg tidligere har omtalt, men må så tage forbehold om ikke at ville forbyde propaganda mod angrebskrig. Men hertil kan vi jo tage stilling, når vi har haft lejlighed til at overveje det i udvalget.

Jeg skylder så blot at oplyse, at efter at ændringsforslag nr. 1 er trukket tilbage, er der to ændringsforslag tilbage, begge stillet af den højtærede justitsminister. Det første betyder efter udvalgets opfattelse en forbedring af teksten, og jeg kan anbefale at stemme både for det og for ændringsforslag nr. 3, som går ud på, at ændre ikrafttrædelsesdatoen til 1. august 1971.

Jeg anbefaler fortsat velvillig behandling af lovforslagene.

Langkilde: Der vil jo nu blive anledning til en fornyet drøftelse af bestemmelsen om straf for krigspropaganda, og jeg skal derfor ikke komme nærmere ind på denne bestemmelse og de problemer, som den har givet anledning til under udvalgets behandling.

De af justitsministeren stillede ændringsforslag kan vi anbefale til vedtagelse, og det samme gælder lovforslaget om forbud mod forskelsbehandling på grund af race m. v. Jeg henviser til den udførlige betænkning, som udvalget har afgivet, og som giver et udmærket billede af de problemer, som vi har behandlet.

Per Federspiel: Når der i udvalget har været betydelige betænkeligheder ved gennemførelsen af en lovgivning af denne art, hænger det bl. a. sammen med vanskelighederne ved at afgrænse disse bestemmelser over for den grundlovssikrede ytringsfrihed, men jeg tror også, det hænger sammen med noget andet, nemlig dette, at den udspringer af en FN-konvention, der tager sigte på at beskytte menneskerettigheder, men som i mange henseender er et ringere dokument end den europæiske menneskerettighedskonvention. Denne konvention indeholder i § 20 et direkte forbud dels mod propaganda for krig, dels mod racediskrimination, og der er så tale om det ejendommelige, at denne rent rettighedsbeskyttende konvention må for at kunne gennemføres give sig udslag i strafferetlige bestemmelser. Dette har selvfølgelig for mange af udvalgets medlemmer rejst visse betænkeligheder, ikke fordi man øn-